

Sofie Crommen

Investeer in de psychische gezondheid van onze jeugd

Sofie Crommen is kinder- en jeugdpsychiater, en voorzitter Vlaamse Vereniging voor Kinder-en jeugdpsychiatrie.

17 maart 2015

LEES LATER

1

©Hollandse Hoogte

In december lazen we het schrijnend verhaal van Shauni, een zwaar autistisch meisje, dat geen plek vond in de

kinderpsychiatrie. Begin maart schreef de pers dat de 16-jarige Astrid gedwongen opgenomen werd in een psychiatrische instelling voor volwassenen. En deze week is er het 17-jarige meisje dat maandag met een ziekenwagen werd afgezet aan het justitiepaleis in Antwerpen. Zijn dit niet allemaal excessen van eenzelfde basisprobleem? Iets wat we eigenlijk al lang weten: Kinderpsychiatrie Vlaanderen beschikt over te weinig middelen en onze jongeren en hun ouders zijn hiervan de dupe. Het kan uiteindelijk iedereen overkomen. Probeer je eens voor te stellen: je zoon van 16 jaar heeft het al enkele maanden om onduidelijke reden erg moeilijk, voelt zich down. Je hebt al verschillende keren met hem proberen te spreken hierover, maar hij lijkt zich af te sluiten, houdt je op afstand.

'Kinderpsychiatrie Vlaanderen beschikt over te weinig middelen en onze jongeren en hun ouders zijn hiervan de dupe'

De laatste weken gaat het van kwaad naar erger: hij slaapt pas in na 2 uur 's nachts, wordt 's nachts herhaaldelijk wakker, sleept zich naar school, reageert opvliegend en soms zelf agressief naar de andere gezinsleden. Vandaag belt de school naar jou als ouder, zeer ongerust: een vriend van je zoon is op school met de zorgcoördinator gaan spreken omdat hij in paniek was: je zoon heeft hem verteld dat hij een concreet plan had om een einde aan zijn leven te maken.

Dringende hulp

'Van die 6 % voor psychiatrie wordt op zijn beurt slechts een luttele 6% voorzien voor kinderen en jongeren, terwijl 20% van de bevolking in België jonger is dan 18 jaar'

Voor dringende medische hulp ben je in België meestal goed af, er is wel altijd een mogelijkheid om hulp te krijgen.... behalve wanneer je met een dringend psychiatrisch probleem kampt én je minder dan 18 jaar oud bent. Dan heb je vaak brute pech en kom je dus op een wachtlijst óf op een afdeling voor volwassenen, waar wel plaats is. Ja maar, psychiatrische problemen bij kinderen en jongeren, bestaan die dan echt? Is dat niet allemaal overroepen of zijn die kinderen niet gewoon slecht opgevoed? Helaas, psychische ziektes bestaan écht. Volgens de WHO kampt ongeveer 20% van de jongeren met psychische moeilijkheden. 7% van de kinderen en jongeren kampen met ernstige psychiatrische problemen zoals bijvoorbeeld om depressie, autisme, dwang, ADHD, psychose, anorexia nervosa, angststoornissen, enzovoort. We vinden het als maatschappij misschien geen leuk idee, we steken misschien liever onze kop in het zand en doen alsof het niet bestaat... tot het jouw eigen kind of kleinkind treft en je hulp zoekt. Hoe kan dat gebeuren in een land als België? Kijken we eenvoudigweg naar de cijfers. Van de budgetten voor volksgezondheid

wordt slechts 6 % gespendeerd aan psychiatrie. Van die 6 % voor psychiatrie wordt op zijn beurt slechts een luttele 6% voorzien voor kinderen en jongeren, terwijl 20% van de bevolking in België jonger is dan 18 jaar. Wie begrijpt dit? Wat moet er dan gebeuren?

Extra middelen

'Volgens de WHO kampt ongeveer 20% van de jongeren met psychische moeilijkheden'

Extra middelen voor kinder- en jeugdpsychiatrie óf een herverdeling van de middelen van volksgezondheid. Deze middelen zijn nodig voor weloverwogen investeringen: crisisbedden, langdurige kinder- en jeugdpsychiatrische opnamemogelijkheden, ambulante zorg. Zeker het ambulant aanbod voor kinderen en jongeren met ernstige psychiatrische problemen dient uitgebouwd te worden: kortere wachttijden voor een kinderpsychiatrisch consult, terugbetaalde raadplegingen bij een kinderpsycholoog, gespecialiseerde thuisbegeleiding. Ook op Vlaams vlak zijn we er nog niet en blijven de kinderteams van de centra voor geestelijke gezondheidszorg en de Multifunctionele Centra werken met een chronisch gebrek aan mankracht en expertise. Er is trouwens een tekst beschikbaar van de Nationale Raad voor Ziekenhuisvoorzieningen waarin de prioriteiten van de kinderpsychiatrie staan opgesomd. Enkel een

coördinator of een "betere samenwerking", zoals minister De Block voorstelde, kan dit probleem niet ten gronde oplossen, dat komt neer op oude wijn in nieuwe zakken. Wat kinder- en jeugdpsychiatrie werkelijk nodig heeft, zijn concrete investeringen van onze maatschappij in de psychische gezondheid van haar jeugd.

106 SHARES